

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

اریک زئوس
محمد جواد قهری
۰۷ جولای ۲۰۲۰

نشانه های زوال قدرت بین المللی ایالات متحده امریکا

جپان "ادامه روند پروژة ۲.۱ بیلیون دلاری مربوط به استقرار دستگاه راکتی زمین پایه ایجس را متوقف نموده؛ برنامه جنگی جدید موسوم به چشم سیاه" وزیر دفاع جپان تارو کونو در ادامه گزارش خود اعلام کرد بنا به ملاحظات ناشی از هزینه و زمان ما روند معرفی دستگاه مذکور (دستگاه دفاع راکتی زمین پایه ایجس) را متوقف نمودیم. این همان دستگاه دفاعی ضد بالستیکی لاکهید مارتین است که ایالات متحده امریکا در مکان های زیادی اطراف مرز های روسیه مستقر نموده که هدف آن از بین بردن و یا به حد اقل رساندن توانائی روسیه در زمینه نبرد راکتی در برابر خود و یا متحدینش است.

این بخشی از آماج ستراتیژیک ایالات متحده امریکا به نام "برتری هسته ئی" است. که رسیدن به آن و اجراء کردنش توانائی پیروزی ایالات متحده را در جنگ اتمی علیه روسیه با از بین بردن و یا محدود کردن این کشور در حمله پیشدستانه و ناگهانی اتمی "حمله برق آسا" را به طور مؤثری افزایش می دهد.

از بین بردن توانائی سلاح های هسته ئی روسیه در خروج از آسمان این کشور (این دستگاه دفاع راکتی زمین پایه "سپر راکتی" امکان حمله تلافی جویانه را از روسیه سلب می کند) یک جنبه حیاتی از برنامه "برتری هسته ئی" ایالات متحده است، استفاده از ذخایر سلاح های هسته ئی ایالات متحده به منظور پیروزی در نبرد هسته ئی برابر

روسیه، به جای ستراتیژی بازدارندگی هسته‌ئی در دستور کار قرار گرفته است. که منجر به بازدارندگی جنگ هسته‌ئی در برابر روسیه می‌شد.

در سال ۲۰۰۶، ستراتیژی کلان برتری هسته‌ئی در دو مجله مؤثر در زمینه روابط بین الملل اعلام شد. مجله فورین افایرس Foreign Affairs، از شورای روابط خارجی و امنیت بین الملل، از مرکز بلفر مدرسه حکمرانی جان اف کندی در دانشگاه هاروارد؛ این متاستراتیژی (متاستراتیژی تعیین کننده ستراتیژی به خصوص در شرایط خاص است. مترجم) این رویکرد ستراتیژیک جدید جایگزینی است برای ستراتیژی دیرپای "نابودی حتمی طرفین" که به اختصار "MAD" نامیده می‌شود و مفهوم بازدارندگی هسته‌ئی بر اساس آن ساخته شده است. "برتری هسته‌ئی برای پیروزی، و نه برای صلح"

این گزاره در هر دو مجله عنوان شد که نه تنها هدفی واقع‌گرایانه بلکه هدف غائی بود.

اگر چه نویسندگان اذعان کردند که این متاستراتیژی متمرکز، به رهبری جسورانه آمریکائی نیاز دارد تا به دست آید (به عنوان مثال، برای تسخیر روسیه و سپس کنترل تمام جهان بدون هیچ گونه مقاومت).

بازگشت جاپان به این تعهد و ایفای نقشی در این برنامه قابل توجه است.

لغو کردن این برنامه از سوی جاپان نه تنها ایالات متحده و متحدینش را از وجود مهره‌ئی تأثیر گزار محروم می‌کند بلکه این رویه ممکن است متحدین دیگر ایالات متحده را در پیوستن به ائتلافی برای تسخیر روسیه، به تفکر و یا تجدید نظر وادارد.

از سوی دیگر جاپان دلایل بیشتری دارد که از خود در برابر کوریای شمالی دفاع کند تا این که در برابر روسیه. در حقیقت اگر ایالات متحده دست به حمله پیشدستانه هسته‌ئی علیه روسیه بزند دو کشور جمهوری خلق چین و کوریای شمالی می‌توانند غیرقابل پیش بینی باشند و بهتر است که جاپان در چنین سناریویی یک کشور بی طرف باقی بماند.

علاوه بر این در اول ماه مارچ ۲۰۱۷ سه نفر از فیزیکدانان ارشد و متخصصان برجسته آمریکائی در امور سلاح های نا متعارف با نام های، هانس کریستنسن، متیو مکزی، و تئودور پوستول، مقاله ای را در بولتون دانشمندان هسته‌ئی منتشر کردند که حاوی نتیجه زیر بود.

این افزایش گسترده در توانائی های بالقوه برای رسیدن به اهداف هسته‌ئی امریکا، که عمدتاً از دید عموم پنهان مانده است، پیامدهای جدی برای ثبات ستراتیژیک و برداشت های رقیبانی از ستراتیژی هسته‌ئی و اهداف امریکا در بر دارد.

بدون شک ستراتیژیست های روسی توانائی حمله هسته‌ئی احتمالی ایالات متحده را زیر نظر دارند و آنها نیز در برابر این عملکرد برنامه های واکنشی متناسبی را تدوین خواهند نمود که اقدامات متقابل در برابر بروز چنین خطراتی را تضمین کند.

که خود موجب می‌شود که توانائی هسته‌ئی روسیه نیز به طور خطرناکی افزایش یابد (و توانائی های تکنولوژیک ایالات متحده امریکا) دقیقاً شرایط مورد انتظاری را خلق می‌کند که هرکدام انتظارش را دارند، اگر که تسلیحات اتمی طرفین بر مبنای هدف تسخیر و خلع سلاح، دیگری را توسط حمله پیشدستانه هسته‌ئی گسترش یافته باشد.

نکته قابل توجه این است که این بیانیه ها نه توسط کارشناسان روسی بلکه توسط کارشناسان امریکائی ارائه شده است. علاوه بر این ایالات متحده امریکا تقریباً از تمامی پیمان های کنترل تسلیحات غیر متعارف که با روسیه و اتحاد جماهیر شوروی سابق بسته بود، به صورت یکجانبه خارج شده است.

که از سوی ایالات متحده آمریکا با این هدف انجام شده تا موضع ایالات متحده آمریکا را در برابر روسیه، در وضعیت برتری قرار دهد تا این کشور را وادار به تسلیم هژمونی خود کند.

مقاله Breaking Defense خاطر نشان کرد این برنامه ۲.۱ بیلیون دالری قبل از اعلام آقای کونو شکست خورده بود. مقامات توکیو پس از آن گفتند که به دلیل اختلال این دستگاه با سیستم رسانه‌ی آکیتا تظاهرات محلی علیه این پروژه صورت گرفته و همچنین اظهار نمودند که دو سایت برنامه ریزی شده برای سیستم دفاع راکتی زمین پایه ایجس که در پولند و رومانی هستند به علت بودجه بالای این دستگاه‌ها از برنامه آمادگی تعیین شده خود عقب هستند. ستراتیژی برتری اتمی به منظور پیروزی هسته‌ی ایالات متحده، جایگزین ستراتیژی MAD که هدف آن توازن قوای هسته‌ی و پیرو آن صلح بین المللی بود شده است.

همچنین نباید این نکته را دور از ذهن داشت که ممکن است این ستراتیژی آشکار ایالات متحده تکرار ستراتیژی قبل از ۱۹۹۱ (تقابل کمونیسم در برابر کاپیتالیسم) جنگ سرد علیه اتحاد جماهیر شوروی باشد.

برای مثال می‌تواند طرفند امریکائی باشد که در برابر اتحاد جماهیر شوروی به کار گرفته شده است. رویکردی امریکائی که هر چیزی را غیر از حقه‌های کمونیستی می‌پذیرفت.

و در نتیجه آن شاهد تلاش اتحاد جماهیر شوروی برای بازگرداندن ایالات متحده آمریکا به چهارچوب توافق امنیت ملی فی مابین طرفین در زمان ریاست جمهوری فرانکین دلانو روزولت باشد.

واکنش آمریکا در دوره پس از جنگ جهانی دوم، به جای این که استقبال از پیشنهادات کشور شوراها و همکاری با منطق در کنار آنها برای به دست آوردن توافقات و حرکت به سمت نظم نوین جهانی و همکاری گلوبال باشد، ایجاد نظام سازمان مللی بود که تحت سلطه ایالات متحده آمریکا باشد و نه سازمانی که توسط نهادی بین المللی اداره شود. به عنوان مثال، در ۱۹ سپتامبر ۱۹۵۹ در مجمع عمومی ایالات متحده، نماینده اتحاد جماهیر شوروی یک سری پیشنهادات با عنوان "اعلامیه دولت اتحاد جماهیر شوروی در مورد خلع سلاح گسترده، همه جانبه و همگانی" را ارائه داد، از جمله: <https://undocs.org/A/4219> "اعلامیه دولت شوروی مبنی بر خلع سلاح گسترده، همگانی و همه جانبه" ۱۹ سپتامبر ۱۹۵۹ ص ۱۴: دولت اتحاد جماهیر شوروی پیشنهاد کرد که برنامه خلع سلاح کلی و کامل باید در کمترین زمان ممکن - در مدت چهار سال - انجام شود.

اقدامات زیر برای مرحله اول پیشنهاد شده بود:

کاهش، کنترل شده و متناسب، قدرت نیروهای مسلح اتحادیه جمهوری‌های سوسیالیستی اتحاد جماهیر شوروی، ایالات متحده آمریکا و جمهوری خلق چین به سطح ۱.۷ میلیون نفر و انگلیس و فرانسه به سطح ۶۵۰،۰۰۰ نفر؛ کاهش نیروهای مسلح سایر کشورها در حد توافق به دست آمده در جلسه ویژه مجمع عمومی ملل متحد یا کنفرانس جهانی خلع سلاح گسترده و همگانی و همه جانبه کاهش تسلیحات و تجهیزات نظامی در اختیار نیروهای مسلح دولتها به میزان لازم برای اطمینان از انطباق مقدار باقیمانده تسلیحات در اختیار ارتش‌ها با سطح تعیین شده برای نیروهای مسلح.

موارد زیر برای مرحله دوم پیشنهاد شده بود:

تکمیل انحلال نیروهای مسلح باقیمانده در اختیار دولت‌ها از بین بردن کلیه پایگاه‌های نظامی که در سرزمین‌های کشورهای خارجی وجود دارد. سربازان و پرسنل ارتش باید از سرزمین‌های کشورهای خارجی به داخل مرزهای ملی خود بازگردند و منحل شوند.

موارد زیر برای مرحله سوم پیشنهاد شده بود: انهدام انواع سلاح های هسته ئی و راکتی؛ تخریب تجهیزات نیروی هوایی؛ لازم الاجراء بودن ممنوعیت تولید، نگهداری و ذخیره سلاح های کیمیائی و بیولوژیک و انهدام موارد موجود با نظارت بین المللی و همچنین ممنوعیت تحقیقات علمی برای اهداف نظامی و توسعه اسلحه و تجهیزات نظامی . وزارتخانه های جنگ ، ستاد های مشترک ، کارمندان عمومی و کلیه مؤسسات و سازمان های نظامی و شبه نظامی ملغی شود.

تمام دوره ها و آموزش های نظامی خاتمه می یابد. کشورها طبق قانون، آموزش نظامی جوانان را متوقف می کنند. مطابق رویه های مربوطه به قوانین مشروط احترام گزارده شود و لغو خدمت سربازی در همه اشکال آن اعم از داوطلبانه، اجباری، استخدام و موارد دیگر مبادرت ورزند رسیدن به پیمان عدم تجاوز بین کشورهای عضو ناتو و کشورهای عضو پیمان ورشو.

ایالات متحده امریکا چند ماه بعد در کنفرانس "کمیته ده ملت خلع سلاح" به موارد فوق واکنش نشان داد

<https://s3.amazonaws.com/unoda-web/documents/library/conf/TNCD-PV6.pdf>

کنفرانس کمیته ده ملت خلع سلاح

۲۲ مارچ ۱۹۶۰

مکالمات نهائی ثبت شده جلسه ششم که در کاخ ملل ژنو برگزار شد

ص ۳۶: آقای ایتون (ایالات متحده امریکا):

من قصد ندارم وارد بحث پایگاه های خارجی شوم.

من فکر می کنم مباحثی که امروز صبح در اینجا به آن پرداختیم حاکی از آن است که ما باید بر پله های نخست مشکلات سیاسی گام برداریم

مشکلاتی که در کنفرانسهای اولیه به وجود آمده اند.

باید اعلام کنم که نیروهای دولت من در خارج از مرز های ما و چه در داخل تنها به منظور دفاع از ما و متحدان ما به خدمت گرفته می شوند، نیروهایی که در مناطق موجود توسط متحدان ما به عنوان بخشی از سربازان آنها مورد استقبال قرار گرفته اند و ما نیز آنها را به عنوان نیرو های دفاعی خود مورد استقبال متقابل قرار داده ایم و نه به منظور دیگری.

هر وقت زمان آن فرا رسد که این نیروها دیگر تنها به منظور دفاع ضرورتی به به کارگیری نداشته باشند، نباید تردیدی در ذهن اشخاص موجود در اینجا وجود داشته باشد که این نیرو ها بازگردانده خواهند شد.

<https://s3.amazonaws.com/unoda-web/documents/library/conf/TNCD-PV46.pdf>

"کنفرانس کمیته ده ملت خلع سلاح"

۲۴ جون ۱۹۶۰

مکالمات کلیدی نهائی و ثبت شده چهل و ششمین جلسه که در کاخ ملل ژنیو برگزار شد

آقای نوسک (چکسلواکی):

آقای ایتون چه پیشنهادی داشت؟

او پیشنهاد اقدامات کنترولی را ارائه داد.

منحصراً با روش کنترل، یعنی با تدابیر قدیمی و مشهور ایالات متحده – با عنوان کنترل تسلیحات. ظاهراً با توجه به چند دستگی افکار عمومی در سطح جهانی، نیاز به بحث خاصی از خلع سلاح گسترده همگانی و همه جانبه احساس می شود

نمایندگان ایالات متحده بنا به دلایل تاکتیکی ترجیح می دهند راه حل قدیمی کنترل تسلیحات را نه اقدامات جزئی بلکه گام هائی آغازین بر پله هائی به مقصد خلع سلاح همگانی و همه جانبه بنامند

<https://b-ok.cc/book/5398150/073f73>

“The United Nations and Space Security: Conflicting Mandates”

”ص. ۱۷:

این ابهامات و بهانه گیری ها از سوی ایالات متحده آمریکا در نهایت منجر به این شد که اتحاد جماهیر شوروی ، بلغارستان، چک اسلواکی، پولند و رومانی در جلسه ۴۸ ام اجلاس کمیته ده ملت ، مباحثه پیرامون خلع سلاح را خاتمه دهند.

چه کسانی از طفره رفتن آمریکا در مورد خلع سلاح و حتی از مباحثه پیرامون طرح رئیس جمهور فرانکین روزولت جهان پس از جنگ بین الملل دوم سود بردند ؟

ذی نفعان کسانی بودند که آیزنهاور در هنگام آخرین سخنرانی خود قبل از خروج از کاخ سفید در ۱۷ جنوری سال ۱۹۶۰ از آنها اینگونه نام برد "مجتمع صنعتی نظامی" (همانهائی که او در واقع به عنوان رئیس جمهور به آنها خدمت کرده بود، هر چند که او در سخنرانی پایانی اش آن را به طور عمومی محکوم کرد)

و این ذی نفعان اساساً جزو صد پیمانکار بزرگ نظامی آمریکا هستند، به ویژه صاحبان بزرگترین شرکت های تولیدی سلاح مانند لاکهید. بنابراین، آمریکا توسط رشته هائی که در دست این شرکت ها است کنترل می شود (و ممکن است تا مدت ها قبل از سال ۲۰۰۶ اینگونه بوده باشد)

در هر صورت خروج احتمالی جاپان از اتحاد ضد-روسیه خود با ایالات متحده می تواند نشانه ای دیگر و یا فراتر از آن پدیده ای چون کرونا ویروس و نحوه عملکرد آمریکا در مقابل آن باشد و همینطور عوامل دیگر که ممکن است پایان قرن آمریکائی را نشان دهد

بنیاد فرهنگ ستراتیژیک

در پانزدهم جون برکینگ دفنس با این عنوان انتشار یافت (Breaking Defense)